

1 pesnik

MALO ČUDO NA STANICI

*Mi smo se gurkali i smijali
o kako smo se veselo smijali
jer su nas gledale
djevojke
o, kako lijepo djevojke su nas gledale
Jedan je čovjek slušao našu sreću
tužno je klimao glavom
i onda otišao u
buffet
Vlak je dočeo
i tako se zadifao
da se u zbrici nije čuo
naš smiješ
Na kraju je dolejelo
u mlažnom avionu
Vrijeme
i odnjelo vlak
radost
mladiće
i lijepo djevojke
zamislite
čak i lijepo djevojke!*

DIJETE S BRKOVIMA MOLI

*Dragi tata
kupi dobrom sinu
elektronski možak
da u blagom njihanju paučine
u tihoj podrumskoj vlaži
ne vidi sinusoidu i kosinusoidu
da u mirisavom razgovoru javora
ne čuje sudaranje molekula
da u pospanom disanju mora de ponavlja
zakone hidrodinamike
kupi ga dragi tata
još danas
dok moj možak nije objesila
konzervativnost*

Alojz Majetić

ZABAVA U FISKULTURNOJ DVORANI

*Jedna je ptica
zalutala
i čitavu noć prelijetala
s jedne strane na drugu
Mi smo plesali
dim se dižao do plafona
mi smo bili duhoviti
gledali smo djevojke zaljubljeno
Jedna se ptica
strušila
medju nas
Naše su ruke prestrašeno
pobjegle
od ruku djevojaka*

NEMIR TIHOG ŽIVOTA

*V elikom cestom prošlo je
pet automobila
Malom uličicom
odvezla je svoje dijete
prvo dijete
ponosna majka
Dječaci su u ključ natrusili glavice
šibica
i pucaju po hodnicima
velikih kuća
(sa slatkim strahom
u grlu)
Nebo se mtši i ljuti
što ulicom prolazi
podne
Mladić je bio pomalo tužan
i na kraju pjesme napisao
da djevojka daruje
osmjehe*

Tribina

Za dve neocene godine postojanja Tribina mladih je pokazala u kojoj meri smeli zahvat i neprekinuta aktivnost mogu da kod šireg kruga omladine (ali ne samo omladine) stvore potrebu za umetničkim doživljajem. U stvaranju bližeg kontakta takve publike sa likovnom umetnošću Salon Tribine mladih je postigao zanimljive, a retko gde ostvarene rezultate. Zbog toga nije znak neskromnosti reči priznanja koju ovom prilikom izričemo, pogotovo pod kojima je jedina stalna izložbenja galerija Novog Sada radila u ovoj sezoni.

Bilo je opravljano očekivati da je Tribina mladih u ovoj i u ostalim delatnostima našla na podršku institucija koje u svojim (istina patiniranim i neelastičnim) programima i same imaju slične zadatke i to svakako u manjoj meri i drukčijoj formi od one u kojoj narodne vlasti i društvene organizacije pružaju kako materijalnu, tako i moralnu pomoć. Nalost, ne možemo se povoljiti jedinstvenim takvim potporučanjem.

Zbog nama potpuno nerazumljivog potencijovanja koje zaceleo ima uzroke u familijarnoj isključivoći odomačenoj ponegde u Novom Sadu, Salon Tribine mladih je — jedva smo u mogućnosti da zabeležimo tu gorku neminovnost — pred svojim definitičnim zatvaranjem. „Slučajno“ ignorisanje Tribine mladih pogodilo je naime najviše njen Salon. Bilo bi utešno kada bi ova netolerancija dolazila iz neobaveštenosti o delatnosti Tribine mladih. Međutim, mnogi i mnogi znaci govore o svesnom stavu protiv ove omladinske ustanove koja je — bilo to nekome po volji ili ne — uspela da skrene pažnju i dobije aplauz dobrog dela Javnosti čitave zemlje. Ovde će biti reči samo o jednom vidu tog odnosa nedopustive nezainteresovanosti nekih organa Matice srpske.

Letopis Matice srpske pokazao je u ovoj i prošoj godini upornu zaboravnost za kulturni život mladih u Novom Sadu. (Polja, Tribina mladih). Između ostalog izložbe Salona Tribine mladih (vrlo često i jedine likovne manifestacije u gradu) uopšte nisu prikazane u ovom časopisu koji paži na svoju obaveštenost bar isto onoliko kolika i na svoju neopredelenost. Izuzetak je učinjen jedino sa izložbom Milana Konjovića, ali je i tada, očevidno sasvim slučajno, prečutana Tribina mladih pa je sa divnom nepreciznošću rečeno: „U Novom Sadu izlagao je...“. Da se ne bi pomislio da je Letopis oskudevalo u rukopisima pomenućemo da je jedan vanredno zanimljiv tekst napisan povodom izložbe Zorana Petrovića odbijen sa motivacijom da se sličan prikaz piše.

Istovremeno Galerija Matice srpske nije pokazivala želju za saradnjom koja bi bila nesumnjivo korisna po obe strane. Galerija nije otкупila ni jednu (i ponovljeno nijednu) sliku sa izložbi Tribine mladih. Zbog mnogo čega bilo bi zanimljivo vidjeti spisak slika otкупljениh u ovoj sezoni, jer nije logično da sa jeduim jugoslovenskim kriterijumom kojim Galerija Matice srpske zacelo vrši otokup u sva organizovanja nametnuta stvaranjem panorame jugoslovenskog slikarstva i materijalnim mogućnostima, ne bude otкупljena nijedna slika jednog Konjovića, Maskarelja i Zorana Petrovića, da pomenemo samo neke izlagace u Salonom Tribini mladih.

Kritici ne postoje. Postoje samo superiorne izjave o neiskustvu i mladosti i postoji naše čudjenje što je sve zaista tako. Postoji i naš poziv za sve one koji mogu da nas shvate i pomognu. Da ne bismo posle potapanja broda kome smo poklonili toliko nade zajednički zavapili. Da se ne bi oni koji dolaze posle nas ogrešili o njegove pozne signale.

